

28-01-2021

Lieve vrienden,

Het is geweldig dat we gezegende regen hebben, die hard nodig is in Israël. Ik deel een verhaal dat de geest van ons organisme (in plaats van: organisatie) L'Chaim weergeeft – om vreugde te voelen met diepe Joodse betekenis.

Zoals u weet startten we 17 jaar geleden een project om Holocaust overlevenden te adopteren. Ons voornaamste doel is om ontmoetingen te creëren tussen jonge en oude mensen, niet omdat ze hulpbehoevend zijn of arm maar omdat zij overwinnaars zijn van de Holocaust. Dit model van adoptie dat tot hun laatste dag duurt, is waardevol voor zowel de jongeren als voor de ouderen. Door deze onvoorwaardelijke relatie is er heel veel vreugde en vitaliteit.

Ik wil iets met U delen wat me bedrukt in de aanloop naar de afgelopen Holocaust Dag (27 januari jl.) In sommige kranten staan er vrijwel dagelijks foto's en verhalen over overlevenden van de Holocaust die door sommige organisaties worden geplaatst. Het hoofddoel wat ze delen is dat de ouderen hulpbehoevend en arm zijn. Ze tonen hun gezicht, hun lichaam, hun ogen en details over hoe arm ze zijn en hoeveel hulp ze nodig hebben. Natuurlijk, zulke foto's en verhalen raken je, en zorgen ervoor dat mensen geven, maar het zet de overlevenden neer als arme mensen. Wij zijn erg tegen deze emotionele hersenspoeling dat hen op deze manier neerzet als arme mensen. Deze mensen zijn niet arm, en ze behoren gerespecteerd te worden. Er wordt geen respect getoond in de kranten als ze de mensen afschilderen als lijdende, zielige mensen; dat is iets om over na te denken. Dat steunt de Holocaust overlevenden niet. Overlevenden, zoals mijn ouders waren, verdienen het grootste respect en het is niet respectvol om hen te presenteren als zijnde arm om zodoende geld te krijgen.

Ik wil U een voorbeeld geven van hoe het gedaan kan worden. Afgelopen vrijdag om 2 uur 'smiddags kreeg ik een telefoontje van een oude Joodse man genaamd Baruch, die in Sanedria in Jeruzalem woont. Ik kende hem voorheen niet en hij vertelde me dat hij mijn nummer ergens vandaan had gekregen en dat hij het koud had en zowat bevroor. Ik vroeg hem naar zijn adres waarop hij reageerde: maar moet U mijn persoonskaart of gegevens niet eerst hebben? Om 14.45 uur, 45 minuten later dus, had hij alles wat hij nodig had: warme dekens en warm lekker eten voor sabbat en goed gezelschap en belangstelling van mijn lieve nicht die ook in Sanedria woont. Ze bracht hem veel liefde en warmte en wat hij nodig had. Toen hij terugbelde huilde hij van ontroering en opwindning en hij zei: Daniël, ik heb het nu niet warm vanwege de dekens of de soep maar ik heb het warm vanwege de verbazingwekkende behandeling die jullie me geven. Jullie behandelen mij met respect; de manier waarop je niet me opzocht, hoe ze bij me zat en luisterde, me respecteerde: waardering en warmte van een mens. Dat raakte hem het meest; niemand behandelde hem als een arm persoon. Nu hebben mijn nicht en haar familie de kostbare Baruch geadopteerd als een deel van hun familie. Hij heeft zijn vrouw een maand geleden verloren; het is een geweldige man. Toen ik zijn stem hoorde, werd ik vervuld met grote waardering voor deze man vanwege zijn kracht. Deze behandeling die Baruch kreeg van ons gebeurde zonder kranten en verhalen over hoe arm hij was, omdat hij niet arm is maar een echte winnaar!

Vrienden, het is heel makkelijk om de gevoeligheid van mensen te raken door hun vreselijke dingen te laten zien zoals het verval van huizen of gebroken tanden of bloed dat vloeit. Ik denk dat het belangrijkste is wat ons project uniek maakt is de vreugdevolle al 17 jaar lange relatie tussen jonge en oude mensen. We tonen de educatieve waarde van de wekelijkse bezoeken aan deze mensen en geven hen het gevoel dat ze de meest speciale mensen ter wereld zijn; en dat het hele jaar door. Het is niet zo dat het helpen van mensen door hen geld te geven niet belangrijk is, het gaat erom dat er een weg is die veel meer respectvol is. We hebben geen

miljoenen nodig om mensen met ons hele hart te helpen en ik verzoek degenen van de Holocaust Dag om niet zo een hoge woorden te gebruiken; alles kan gedaan worden hier en nu.

Ik wens heel Israël en ook U gezondheid, dat we goede dingen zullen ontvangen. Dank G'd Die ons zo een geweldige regen heeft gegeven en ik hoop dat Hij ons gezond en opnieuw een zal maken met echte vrije liefde.

Het allerbeste,
Met liefde,
Daniël

<https://youtu.be/YNi6-pAVhY0>: [video van Daniël bovenstaand vertaald in het Nederlands](#)

Vandaag (op 25-01-2021) vieren Klara en haar man Mordechai hun 65 jarig huwelijk. Zoals U kunt zien is er nog steeds liefde!

Klara uit Kiryat Shmona vertegenwoordigt een groep winnaars die het getto in de Oekraïne hebben overleefd tijdens de Shoa. Zij is de spil, zij organiseert en houdt de mensen bij elkaar. Al 14 jaar is L'Chaim met hen en we zijn een familie. De studenten van 18 jaar bezoeken hen. Zij zijn van de pre militaire school Mayan Baruch en na dat schooljaar gaan ze in het leger.

Klara: we zijn allemaal blij en tevreden met het hart tot hart contact met Daniël, Timek en alle studenten die ons de afgelopen 14 jaar hebben bezocht. In die afgelopen jaren is bijna de helft van onze mensen reeds overleden en elk jaar worden we ouder en zwakker. We zijn nu nog met z'n negenen over in Kiryat Shmona. Ieder van ons is in de 80. De diepe en goede verbinding met L'Chaim houdt ons in een goede stemming en we kunnen de problemen veel beter aan, speciaal nu tijdens de corona pandemie.

We staan het hele jaar door in goede verbinding met de studenten; zij bezoeken ons wekelijks als er geen lockdown is. Voor de corona vierden we de Joodse feesten altijd samen. We hopen dat de tijd weer spoedig terugkomt zodat we het weer samen kunnen vieren. Dank jullie zo veel allen die ons helpen en ons ondersteunen.

Daniël: Klara, U moet weten dat U en de Shoa winnaars ons ook helpen. U helpt de jonge studenten heel veel, de nieuwe generatie, door hen de verhalen te vertellen over de periode in het getto en hoe jullie alle moeilijkheden hebben overwonnen en uiteindelijk aliyah hebben gemaakt naar Israël. Bent U zich ervan bewust hoe belangrijk het is dat jullie hen leren over de geschiedenis van het Joodse volk vanuit jullie eigen ervaring?

Klara: Ze zijn als onze eigen kleinkinderen. We vertellen hen onze verhalen van het getto. Sommige studenten van vroegere periodes blijven door de jaren heen met ons in contact, zoals bijvoorbeeld Shir. Zij belt ons regelmatig, vraagt hoe het met ons gaat en is echt geïnteresseerd in ons leven. Zij komt altijd op bezoek als ze in Kiryat Shmona is. Ze bracht ook haar ouders en haar vrienden mee naar ons huis. De studenten tonen groot respect voor ons. Daar zijn we dankbaar voor en waarderen het erg. Hartelijke dank.

De bijgevoegde video opname in het Hebreeuws is van Daniël met Klara hetgeen hierboven in het Nederlands is vertaald: <https://youtu.be/dP2eC3JTLzU>

Klara verontschuldigt zich dat ze niet goed in staat is om zich in de Hebreeuwse taal uit te drukken; ze komt uit Oost Europa. Ze zou veel meer willen zeggen vanuit haar hart, en ik geloof dat U dat allemaal begrijpt.

Rina met Timek in Kiryat Shmona

Vriendelijke groeten,
Timek

Ontroerende verhalen van de studenten van Shir...

Hagar uit Baram: ik sprak vandaag met **Esther**. We praatten over wat ze vandaag heeft gedaan en wat ik heb gedaan en toen vertelde ze me over het spel Rummy en dat ze ervan houdt en dat ze hoopt dat we elkaar spoedig weer zullen ontmoeten.

Hadar uit Modiin: ik sprak met **Svetlana** en we hadden een lang gesprek van anderhalf uur via de video. In het begin van het gesprek, vertelde ze over een ongelukkig ongeluk dat vorige

week gebeurd was met haar familie. Haar dochter Sandra en haar man werden ziek door corona. Op dezelfde tijd voelde de schoonmoeder van Sandra zich ook ziek. Ze vertelde me dat ze niet wisten door wie ze was geïnfecteerd. Ongeveer 2 weken geleden belde de kleindochter van Svetlana, Gaia, haar andere grootmoeder om te vragen hoe het was. Ze beantwoordde herhaaldelijk niet haar telefoontje. Na een tijdje ontdekten ze dat Sandra's schoonmoeder bewusteloos op de grond lag. Ze werden echt gespannen en wisten niet wat te doen. Ze belden de politie en burens om haar zo snel mogelijk naar het ziekenhuis te brengen. Svetlana vertelde me hoe ze omging met de isolatie thuis en ook over de vreselijke ervaringen die Gaia's grootmoeder moest doormaken. Ze was enkele dagen opgenomen in het ziekenhuis onder zeer ernstige omstandigheden en na een paar dagen overleed ze. Sandra's man kreeg gelegenheid om zijn moeder te bezoeken voordat ze overleed en bezocht haar een paar uur voordat ze overleed. De begrafenis was erg beperkt qua bezoekers en Sandra wilde niet dat Svetlana en Dimitri zouden komen i.v.m. de risico's. Svetlana deelde haar gevoelens met me hierover en ik was verdrietig om dit te horen. Ik vertelde haar dat mijn 2 zussen ook corona hebben gehad en mijn moeder en ik hadden geluk dat we niet geïnfecteerd werden. Ze vroeg me hoe het gaat met studeren nu vanuit de thuissituatie en ik legde haar uit hoe het nu werkt met ons en dat we slechts af en toe naar school gaan voor proefwerk. Ik vertelde haar dat er goedkeuring is voor onze leeftijd om gevaccineerd te mogen worden en ze zei dat het heel belangrijk is voor haar dat we goed op onszelf passen zelfs nadat we gevaccineerd zijn zodat, G'd verhoede het, niets gebeurd.

Aan het eind van het gesprek vertelde ze me hoe ze Shir had leren kennen; ze las me de hele lijst voor van alle vrijwilligers die haar ooit zijn komen bezoeken vanuit L'Chaim. Je kunt zien dat Svetlana alles goed op een rijtje heeft staan. Ze schrijft de namen op van alle vrijwilligers en de data van de eerste ontmoeting met elke vrijwilliger. ((Ze las me de namen voor van de vrijwilligers die bij haar kwamen in 2015) Ze vertelde me hoe iedereen nog steeds met haar in contact staat, haar bellen voor de feesten en sabbat en ze vertelde me hoe ze daar steeds opnieuw weer van verblijdt, onder de indruk is. Er is geen twijfel over dat hoe meer ik met haar praat, hoe meer ik onder de indruk ben. Vandaag was ik gewoonweg niet weg te slaan van de telefoon en ik denk dat dit het beste gevoel is dat er bestaat. Zo een verbazingwekkende vrouw dat ik geen twijfel heb dat we met elkaar in contact zullen blijven ook in de toekomst. Het is elke keer fijner om met haar te spreken.

Daniel Braun

Email: danielxrw@gmail.com

Telefoon: + 972 54 772 3510

Website: lechaim2life.org.il (hebrew)

lechaim2life.org.il/english (engels)

www.lechaimtolife.nl (nederlands)